

Spørgeren finder de nuværende regler gode, men finder reglerne helt afgørende tilsidesat i den nuværende praksis på sygehuse. Dette er naturligvis helt uhørt, da det både tilsidesætter patienternes retssikkerhed og tillige gør det vanskeligere at helbrede psykiatriske patienter.

Sundhedsministeren har tidligere via spørgsmål nr. S 2178 stillet den 8. maj 1996 haft mulighed for at redegøre for forholdene. Desværre har ministeren i svaret på dette spørgsmål alene henholdt sig til en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen, som bl.a. indeholder følgende: »Generelt er det imidlertid Sundhedsstyrelsens opfattelse, at sygehuse forsøger at efterleve psykiatrilovens krav, herunder proportionalitetsprincippet, men at der kan være forhindringer, grundet i manglende personalemæssige ressourcer.«

Spørgeren finder på denne baggrund, at ministeren nu må garantere, at ingen patienters retssikkerhed antastes på landets sygehuse på baggrund af manglende personalemæssige ressourcer.

Svar (19/6 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Amtskommunerne og Hovedstadens Sygehusfællesskab er driftsansvarlige for landets sygehuse. Det er således disse, som skal sikre, at der er tilstrækkelige personalemæssige ressourcer.

Jeg kan på den baggrund ikke garantere, at ingen patienters retssikkerhed antastes og følge af manglende personalemæssige ressourcer.

Jeg må dog forudsætte, at psykiatrilovens retsgarantier, herunder retsgarantierne i forbindelse med tvangsfiksering, efterleves på landets sygehuse. Jeg forudsætter i denne forbindelse, at den særlige klageadgang og den særlige registrering, som sygehusafdelingerne efter loven skal foretage for tvangsansvendelse i hvert enkelt tilfælde, medvirker til at fastholde myndigheder og personale på disse retsgarantier.

Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål nr. S 2178 afgivet den 15. maj 1996, er Sundhedsstyrelsen imidlertid ikke i besiddelse af undersøgelser, der belyser de nøjagtige omstændigheder i forbindelse med anvendelsen af tvangsfikseringer på landets sygehuse.

Psykiatrilovsundersøgelsen, som for tiden foretages på Retspsykiatrisk Klinik under Justitsministeriet, vil belyse spørgsmålet.

Psykiatrilovsundersøgelsens hovedformål er at belyse, hvorledes loven har fungeret i praksis med henblik på at skabe et grundlag for den planlagte revision.

Spm. nr. S 2549

Til skatteministeren (12/6 96) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»I hvor mange kommuner fungerer de lokale skatteforvaltninger stadig som sekretariater for skatteankenævnene?«

Begrundelse

Som skattestyrelsesloven er i dag, er praksis, at størstedelen af skatteankenævnene modtager sin sekretariatshjælp fra de lokale skatteforvaltninger, netop de skatteforvaltninger, hvis afgørelser skatteyderne klager over. Dette giver efter spørgerens opfattelse anledning til betydelige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder.

Flere, specielt mindre kommuner har forsøgt at løse problemet ved at etablere fælles sekretariater med nabokommuner, men i andre kommuner har man endnu intet gjort for at komme problemet til livs.

Spørgeren ønsker viden om, i hvor høj grad kommunerne for øjeblikket forsøger at adskille skatteforvaltning og skatteankenævn.

Svar (21/6 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Skatteministeriet er ikke p.t. i besiddelse af de talmæssige opgørelser, der udbedes i spørgsmålet.

Skatteudvalget har her i foråret 1996 i Folketinget behandlet lovforslag nr. L 76 om udelukkelse af skattechefen fra at deltage i sekretariatsbetjeningen af skatteankenævnet.

Af Skatteudvalgets betænkning over lovforslaget fremgår, at skatteministeren i folketingsåret 1996-97 skal give Skatteudvalget en orientering, der ud over en generel beskrivelse af, hvorledes kommunerne har valgt at indrette sekretariatsbetjeningen af skatteankenævnene, skal indeholde en redegørelse for den ligningsansvarliges rolle ved sekretariatsbetjeningen af skatteankenævnene.